Ei ole kassarat käsissä,
pajukoissa paukahtele,
suihka sirpit saarakkeilla,
kultaviljaa korjaellen.
Ei nyt viikate vilahda
heinänkortta kaatamassa.
Harava ei käy kätehen
karheille kasailemahan,
heitä hanko seipähille
voimalla käden väkevän.

Koneet kaiken korjailevat
melkein kätten koskematta.
Heinä paaleihin pakattu,
muovikalvoon käärittynä
nyt on pellon pientarella.
Enää ei aurat äestä,
hevospelit maata käännä.

Hylätty on pienet pellot,
pajukkoa puskemahan.
Autioituneet asunnot,
käyneet kelpaamattomiksi.

Enää ei saha sirise,
kaada kuusia kumohon.
Kuulu kirvehen ei kalke,
pauke petkelen perästä,
huojuvassa hongikossa
polttopuita pienentele.

Kuuluukin kumu konehen,
pedon rautaisen ryminä.
Rauta rengiksi ravittu
korvaa kymmenen kalua,
monta ortta ohjastaen,
tekee raivion rumaksi,
jättäen rujoksi luonnon.